

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы (крѣзь рускихъ святъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ „Дѣла“ найзнам. повѣстей“ выходить по 2 печат. аркушѣ кожого 15-го и послѣднего дня кожого мѣсяца. Редакція: „Администрація“ подъ Ч. 44 улиця Галицка. Рукописи звертаются лишь на попередне застереженне бѣгошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣть одной строчки печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Реплямацїи неопечатанїи вѣднїи бѣть порта. Предласту и вксераты принимають: J Львовї Администратія „Дѣла“. J Вѣднї Хаааenstein & Vogler, Wall-fischgasse 10; M. Duker, Kiemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a.; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Вѣ Франкоуртѣ M. Хаааenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Вѣ Парижї Agence Havas. Вѣ Россїи Редакція „Кїевскї Старїны“ въ Кїевѣ, почтовой урядїи и „Газетно Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерябасовская ул., д. Радля 9.

Предплата на „Дѣло“ для Австрїи: для Россїи:
 за цѣлый рѣкъ . . . 12 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 12 рубл.
 на пѣвъ року . . . 6 зр. на пѣвъ року . . . 6 рубл.
 на чверть року . . . 3 зр. на чверть року . . . 3 рубл.
 съ дод. „Вїблїотека“: съ дод. „Вїблїотека“:
 на цѣлый рѣкъ . . . 16 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 16 рубл.
 на пѣвъ року . . . 8 зр. на пѣвъ року . . . 8 рубл.
 на чверть року . . . 4 зр. на чверть року . . . 4 рубл.
 на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ:
 на цѣлый рѣкъ . . . 5 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 5 рубл.
 на пѣвъ року . . . 2-60 зр. на пѣвъ року . . . 2-60 р.
 Для Закарпатїи, окрѣзь Россїи:
 на цѣлый рѣкъ . . . 16 зр.
 на пѣвъ року . . . 7-50 зр.
 на чверть року . . . 3-75 зр.
 съ дод. „Вїблїотека“: на самѣ додатокъ:
 на цѣлый рѣкъ . . . 19 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 6 зр.
 Поодиноко члѣно коштує 12 кр. а. в.

Съ днѣмъ 1 (13) цвѣтня зачинаєса П. чверть-рѣкъ сегорѣчного издавництва „Дѣла“ и „Вїблїотеки найзнам. повѣстей“. Просїмо о вїрвнѣаньє залеглостей и скорѣ ѳтновленє предлааты.

Новоприступаючї П. Т. Предплатники „Вїблїотеки найзнам. повѣстей“ одержать за доплатоу I зр. початокъ повѣсти Додѣта „Набобъ“ (17 аркушѣвъ).

На слѣдуючїй чверть рѣкъ будемо высылати лише тїмъ П. Т. Предплатникамъ, котрымъ предплата ще не скѣнчилась.

Борба о права конститудїи.

Попередно мы вже сконстатували, якъ несовѣстно обѣйшлаєса частина прасы польской — именно органы верховодячихъ кругѣвъ польскихъ — супротивъ заказу, выданого громадѣ Прогатынѣ уживати руского письма въ урядовѣй перепїсцѣ, — нынѣ хочемо сконстатувати такую-жъ несовѣстность супротивъ перешкодѣ, ставленыхъ рускимъ читальнямъ. Въ тѣмъ дѣлѣ забравъ голосъ краковскїй „Czas“, умѣщаючи допись зѣ Львова, повну неправды и клеветъ на Русинѣвъ.

Попередъ всего „Czas“ дуже злѣбится, що въ ostatnichъ часахъ знайшлиєса въ польской журналистикѣ органы (а пѣе ѳнъ то до „Kurjer-a Lw.“), котрї потують зѣ рускихъ часопїсей кривды рускїи и тїмъ чїномъ надають имъ розголосу, коли тычасомъ тїи кривды повинноєса замовчувати (звѣстна засада станычкѣвъ: „ubijać milczeniem“). Черезъ то, що польска праса выволѣкає кривды рускїи на ширше форумѣ, терпїть справа „пагодѣва“, бо нїмецкї газеты, звѣщаючи о тїхъ кривдахъ, покликуются на жерело польске, отже супротивъ Полякѣвъ автентично. Оттакъ органъ станычкѣвскїй переходить и до самой справы читальнѣ.

„О рускихъ читальнїяхъ — пише „Czas“ — была мова въ Сѣмїи на остатнѣй сѣсїи. На закѣдъ пос. Романчука, що рядъ опїяє розвѣй той пожиточной институтїи, ѳтповѣвъ репрезентантъ ряду д-ръ Ратнеръ кѣлькома словами, але такъ трафно, що обжаловуюча ѳторона не знайшла на то ѳтповѣдїи. Д-ръ Ратнеръ заявлявъ, що рядъ узнає цѣль народныхъ читальнѣ, коли мають заиматися тѣлькѣ ширенємъ здоровїи просвѣты мїжъ сельскымъ людомъ, похвалюючи и гѣдною воєнокъ пѣдпорѣ. Але зѣ другой ѳтороны власта не позволятъ на то, чтобы пѣдъ видомъ народныхъ читальнѣ розвивано пропаганду, або замѣють образовати и просвѣчувати, деморализовано члѣновѣ. Послы рускїи не зажадали ѳтъ д-ра Ратнера близшого умѣтнованя пѣднесеного закладу. Коли-бы были то учинили, мали-бы были фактично повоненє, що деякї читальнї служатъ гѣловно цѣльмъ политичнымъ, що удержуютъ издавництва ѳтъ окрайнихъ тенденцїи або неморального змѣстоу, що ѳтбуваюто тамъ выклады и мовы пѣдбуржуючї до невогды, що наконецъ найтъ екоцѣсом, зневолюючи власть публичной безпечности до интервенцїи, не належать до рѣдкихъ вынѣнокъ. Такихъ неправильностей власть терпїть не може и того явно вѣхто не зваживѣсь бы жадали. Дальше нарѣкають на розолѣды щодо автентичности пѣдписѣвъ основателѣвъ читальнѣ. Зробленїи ѳпостереженя и тутъ наказуютъ оосторожнѣ. Подана вылывають шаблоновї, ѳтъ пѣдписами, не даючи ни досѣтъ порука, чи пѣдписанїи мають свѣдомѣсть рѣчи, чи они тѣлькѣ фигуранты. Были вышадки, що статутъ читальнѣ, принятїи властѣю, не мѣгъ быти дорученїи мнїмымъ основателѣмъ, бо пѣдписанїи особы вырѣкнѣно пѣдписѣвъ. Были пѣдписомъ малолѣтнїхъ, не маючи свѣдомѣности и повѣсти о ѳтоваришеняхъ. Бувало, що власть ѳпостерегла у старшихъ громадскихъ формальну неохоту до читальнѣ, бо она розвиває дармованє та ѳтыканьє молодшого поколѣнїи ѳтъ тяжкихъ праць господарскихъ. Режисерїя (т. е. авторитетнѣя руска) не може предпрїяти нїякихъ мѣръ, бо не чѣе землѣ пѣдѣ-

ногамъ, а чтобы „попольгувати“ своему недоволеню, пише допис до рускихъ газетъ о незаконностяхъ и т. д., пише болѣше, нѣжъ коли-небудъ, бо бачучи змѣненїи вѣтеръ въ деякихъ кругахъ (т. е., що „Kur. Lw.“ ноуге факты кривды рускихъ), члѣнитъ на легководушнѣсть и пѣдпору.“

Наводимо сю статью зѣ „Czas-у“ въ повнѣй основѣ, на поученє нынѣшного а въ память будущимъ родамъ рускимъ, якоу польскї „станычкѣи“ дыхаютъ злобою супротивъ розвою просвѣты руского народу! Кѣлькѣ въ тѣмъ комунїкатѣ вызькѣи зависти, кѣлькѣ клеветъ! Але-жъ нехай живе засада, такъ добре выпрактикована въ примѣненю до Русинѣвъ: „Calumniare audacter, semper aliquid haeret!“ Приглянемось трошка близше тому комунїкатуви.

Замѣты на уваги Поляка.

Мы знаємо, що унїя Люблинска въ Городѣль розпочалася, — она тамъ, рѣвно правосильно, и закончалася, бо вже жъ нѣхто не заперечить, що хто має право угоду робити, той має право и вїнести.

Унїю постановили делегаты Польщѣ и Литвы, — рѣвно и делегаты Польщѣ и Литвы внесли ѳи, ѳтступивши Литву и Русь Россїи. Исторїя подала намъ также догнѣный трактатъ, де сказано: „Для утверждѣнїи взаимной прїязни гго Величества король польскїй и Станы рѣчи-посполитой формальнымъ и торжественнымъ способомъ уступаютъ росейскѣй императрицѣ и ѳи наследникамъ... все, что пѣдлѣ сего трактату Россїи належитъ повинно, т. е. землѣ и уѣады ѳбъ всѣмъ, что тамъ находится, съ пѣдданными и мешканцямъ, удовляючи ихъ ѳбъ присаги на вѣрнѣсть Коронѣ... Король за себе и своихъ наследнїковѣ и генеральнї Станы ѳтказались на вѣчнїи часы ѳтъ всякихъ посягань на тїи землѣ.“

Такъ же мы вносимо повѣчну унїю, — внесли ѳи король и Станы рѣчи-посполитой польской.

Але-жъ замѣтитъ хто, що се сталоєса пѣдъ натискомъ силы. На то ѳтповѣдъ: Мы вѣррили трактатуви Люблинскому, котрымъ унїю постановлено, не выпадає на вѣррити и трактатуви Городельскому, котрымъ ѳи внесено. О насилью можна-бы вже говорити скорше при трактатѣ съ Прусамї. Бувъ выравдѣ натискъ и при трактатѣ съ Россїєю. Сиверсь и прошивъ и грозивъ, особливо жъ насильяє червѣнцямъ, котрымъ делегаты ѳпертись не могли. Але-жъ и при унїи Люблинскѣй не было бѣвъ натиску: гроженю ѳтбранємъ старостѣвъ, урядѣвъ и маеткѣвъ.

Не вхожу въ то, чи делегаты польскї тїи землѣ прогуляла, чи по просту спродала, — конецъ концѣмъ ѳтступленємъ земелѣ и унїи Люблинска закончалася. Якъ же може она Русинѣвъ обовязувати?

А що до угоды Городельской, котра надавала права и привилѣи тѣлькѣ шляхтѣ обрѣду латинского, то тую несправдливѣсть, якъ мы вже гадували, вїзѣвъ ще Казимиръ IV, котрїи прївернувъ права политичнї всѣмъ бѣвъ рѣвнѣцѣмъ вѣроисповѣданя.

Якъ же можна повтаряти: Маємо унїю Городельску и Люблинску, — иншон не треба?!

Инше пытаньє, чи унїя Люблинска прїнесла Польщѣ часть чи нещастьє?

Поляки твердятъ, что унїя Люблинска угрунтувала силу Польщѣ, и не дивно, бо ще и нынѣ знаходятьєся политики, котрї думаютъ, що централизация есть найдѣятвѣннѣшимъ средствомъ — надати силы державѣ.

Исторїя свѣдѣтъ противно: що Польша была сильна за федерациѣ съ Литвою и Русєю, а ѳтъ часу унїи Люблинскѣй не мала спокою.

Нарѣдъ рускїи не мавъ голосу въ сѣмѣмъ и унїяхъ. Початкова федерациѣ Польщѣ съ Литвою ѳго не дотыкала, отже и мало ободила. Ажъ по унїи Люблинскѣй прїйшла Русь въ близшу стѣснѣньє съ Польщѣю и ѳи элементами. Бо ѳтъ коли зачато перепрѣваджувати асады унїи Люблинскѣй, ѳтъ коли гзуиты вносили засаду: „Państwo stoї jednocїą wiarą“, ѳтъ коли по ваведеню унїи держковной не стало вѣльности вѣрѣ, коли до того настала нетерпимѣсть обрѣду грецкого и народности руской, — давна любовь замѣняєса въ ненависть, повстає антагонизмъ межѣ Русинами и

Поляками, ѳтъ тогда народъ рускїи пѣдносилъ прѣтѣсты противъ унїямъ, не на пасѣмѣ, але съ оруженїемъ въ рукахъ. Зрывались бурѣ, котрї потрясли пѣдвалинами Польщѣ, не скрѣпляли ѳи, але ослабляли.

На пѣдставѣ того антагонизму ѳеѣды роблять прѣкты до робѣору Польщѣ. Король Янъ Казимиръ прѣрокѣе пѣдѣвъ Польщѣ, тѣлькѣ-жъ ѳнъ думавъ, що запѣбѣтнѣєса лиху, коли за житї ѳго выберутъ короля. Королѣ же были, але то Польщѣ не ратувало, бо точнѣвъ ѳи ракъ — фанатизмъ, зацѣпленїи гзуитами.

Часть за частѣю ѳтпадала, то однакѣю Полякѣвъ ѳпамитати не могло. Наступили властнѣи „шешето мѣгѣ“, т. е. пѣдѣвы Польщѣ, — але анѣ першїи, анѣ другїи пѣдѣвъ фанатизму не спїнили. Поляки провадили тую саму политику въ рѣштѣ, що перше въ цѣлѣмъ. Они руйнували Русь, доки не врунѣвали Польщѣ.

Поляки могли ѳтновити унїю Люблинску въ красѣмъ значеню, прїзналємъ рѣвно правности Русинамъ. Що то не сталоєса, — не наша вина.

Куды довела давна политика — бачимо. Пора бы почати политику нову, ѳперту на справедливости, а не ватирати, чи негувати факты, начеркнѣнїи по цѣлѣй исторїи.

Повтарю отже то, о чѣмъ я вже попередно и писавъ и говоривъ:

Пора, брата Поляки, залишити вашѣ прѣтенсїи на народѣ рускїи. Пора, не уважати насъ за сырой матерїалъ для народности польской. Пора, поважати нашѣ змаганя до народного розвою. Пора, шукати не той спорохнѣлой, улашной звязи, званої унїєю Люблинскою, але иншон ѳперту на справедливости, котра едино може провадити до обѣднѣного добра.

Стефанъ Качала.

Нынѣшнѣе число „Дѣла“ сконфискувала ц. к. прокураторїя. Выдаемо другїи накладъ, заповняючи мѣсце никрїинованой статейки готовымъ матерїаломъ.

— Емигрантѣвъ зѣ Прусѣ прїбуло до Галичинѣ ѳтъ ѳсени 1885 року 472 роднѣвъ ѳтъ 1412 ѳособамъ, котрї ѳуть пѣдданными росейскими и 163 роднѣвъ, пѣдданныхъ австрїйскыхъ. Вѣѣ они звѣщѣи помѣщенє. Що хвїля прїходять ще новїи эмигранты.

— До Пастера до Парижа выѣхало послѣднїи днѣми зновъ 9 ѳособъ зѣ лѣтовского Береста, покусаныхъ ожаженымъ вокомъ. Зѣ-помѣжъ покусаныхъ такимъ-же вокомъ сельцѣи зѣ Смоленской губернїи умеръ уже третїи чѣловѣкъ, мимо пильной курацїи. Сей фактъ заостановилъ Пастера и ѳнъ почавъ догадуватися, що вова ожаженина есть богато оилѣнѣша и вытоуєае окорше, якъ ожаженина обѣта. Покусанїи ожаженымъ вокомъ умирають мѣжъ 17 а 68 днѣмъ ѳтъ хвїлѣ укушеня, а изѣ статистичныхъ дѣтъ, якъ зѣбравъ Пастеръ, выходитъ, что на 100 укушенныхъ умираю досѣ 82%. Пастеръ думаетъ укушеннымъ ожаженымъ зацѣпляти въ кѣлькѣхъ мѣдѣтахъ и болѣше антидоту, якъ се робить ѳтъ покусаными ѳобакѣю. Ожаженыи вокъ кусаетъ кѣлькѣ разѣвъ, а наибѣльше въ лице и въ голову. Деякї хорѣ прївѣдять до него такъ покарѣченїи на лицѣ, що не можна на нихъ дивитися. Сельцѣи зѣ Смоленской губернїи прїйшли були до Пастера вже ѳтъ ознаки ожаженыи и длѣтого, здѣсно, курацїи не зовѣмъ повелася. До теперь зѣбрано на институтъ Пастера пѣвъ мїлїонѣ франковѣ. Деякї учей гѣлозятъ зовѣмъ нашѣ методы лѣченя ожаженыи; и такъ кажє оденъ докторъ, що найбѣннѣшимъ лѣкомъ на тую слабѣсть ѳуть оилѣнѣи поты. Часопїсы пишуть также про лѣкарѣвъ-хлопѣвъ, котрї лѣчатъ зѣлємъ або якимъсь порошкѣмъ.

„Народна Торговля“ въ Рогатынѣ.

Дописъ зѣ Рогатыни.

„Тихесенко, бѣвъ гомонѣ“ зробили патриѣты рогатынскїи въ сѣмъ роцѣ величезнѣи ѳступитъ въ своѣй органичѣй работѣ, гѣднѣи васлуженного прїзнаня и наследованя. Вже съ концѣмъ мѣн. року при устроєню прѣгарного музыкально-музыкального вечера дали нагляднѣи доказъ жизнѣнной своѣи силы, — але сегорѣчно ихъ дѣло далеко болѣше и важнѣннѣе.

Рогатынѣ — якъ впрѣчѣмъ и неѣдно мѣстечко Галичинѣ — ажъ кишить жидовою. Жидѣва вѣвала въ свои руки цѣлу торговлю и немилосердно высасяє соки изъ насъ, ярчить и неарчатъ. Кромѣ одного маленького корѣвного склѣпнику, не узрѣшь въ Рогатынѣ нѣ одного болѣше христїанского склѣпу або склѣду; найдрѣбнѣннѣи рѣчь мусить купувати у жидѣвъ и то theuer und schlecht. Жиды дик-

туютъ цѣну, при всякомъ торгу стають посередниками, они и въ промыслѣ керманчатъ нашимъ мѣщанамъ-ремѣсникамъ, шевцѣмъ та кушнѣрамъ. Ба, що! У насъ жидѣва майже сама переводить выборы до рады громадской, вылыває на вѣвъ другїи выборы, а читателѣ „Дѣла“ памятають торѣчно справованє въ выбору въ Рогатынѣ посла до рады державной, якъ жиды нашѣ кололи рускихъ выборѣдѣвъ шилами въ саля, а потому метали на нихъ камнѣнемъ... Въ остальныхъ рокахъ рогатынскїи жиды вѣвлѣли болѣше, якъ вперѣдъ, до скуповуваня ва бѣацѣнѣи землѣ.

Все то не могло быти довше рѣвнодушнѣмъ для рогатынскихъ патриѣтовъ нашихъ и они супротивѣ жидѣвскихъ Ротшильдѣвъ та Alliance isabѣlie побачили своего великого чѣловѣка — громаду. И не трѣвало и мѣсяца, а посыпались десятки и сотни въ худыхъ рускихъ кишень, и — Рогатынѣ акадає повѣстову „Народну Торговлю“! Се небувало досѣ дѣло въ меншихъ мѣстахъ нашихъ уже довершено: днѣ 1 (13) с. м. ѳбгулось уже торжественно ѳткрытє рогатынское Торговлѣ. Торжество вѣвлѣчили сѣѣднѣи священники и сельцѣе своєю прїсутности. Соборну службу Б. ѳтправилъ с. сѣв. Дзєровичъ въ сослуженю другихъ священнїковѣ.

Вѣ пернѣихъ двоухъ днѣяхъ по ѳткрытїи Торговлѣ — бо 3-того днѣи пишу, — купуючїи лѣдѣи мѣстѣлиєса въ склѣпѣ. По ѳткрытїи Торговлѣ рогатынскїи и пѣдъ-рогатынскїи Русины мають передѣ собою важну задачу. Торговля — власна ихъ дѣтина, они мусятъ ѳи плекати и пѣдховувати. Самѣ священники мають Торговлю дати велику пѣдмогу. Деканѣтъ рогатынскїи числѣтъ 29 приходѣвъ, зѣ хѣдорѣвского лежить пѣдъ Рогатыномъ 10, зѣ бѣберецкого, наравѣвского, журавеньского и пѣдгаецкого 15, разомъ 54 приходѣвъ. Щобы кожды дѣвъ Торговлѣ уторгунати перѣсѣчно 100 зр. на роцѣ, то маємо вже 5400 зр. рѣчно. А теперь свѣтска интелїгенцїя, котрой въ Рогатынѣ и околнѣи доволѣ, братства церковнїи, мѣщанѣи и сельцѣи! При доброй волѣ Торговлѣ мусить розвиватися гарно! Сельскїи пѣвкамъ, шинкарѣмъ-крамарѣмъ также богато вже урывася: до теперь Рогатынщина числѣтъ уже вышѣ 10 сельскихъ крамнїцъ, котрї будутъ побирати товары изъ склѣду Торговлѣ. А коли ѳи товары будутъ ѳтначатися добротѣю и ѳтповѣдною дешѣвостѣю, то не маємо не надѣяться, що и не Русины стануть до неѣи заглядати. Коли всѣ а всѣ возьмемося за руки, то мусить наша правда побѣдѣти и мы мусимо прїйти до гараду!

Руска народна школа у Львовѣ.

Въ своѣмъ часѣ подали мы вѣсть, что въ цвѣтнѣи на порядѣкъ дневнѣи въ Радѣ мѣста Львова прїѣде заснованє окремой народной школы ѳтъ рускимъ языкомъ выкладнѣмъ. Нынѣ дѣзнаемося зѣ дневнѣицѣ польскихъ, що Рада школьна краєва, имѣюро на пѣдѣговѣ розпорѣдженя мнїстерства просвѣты, дала окружнѣй Радѣ мандатъ, чтобы руску школу ѳткрыто ѳтъ новымъ школьнымъ рокомъ 1886/7. Наколя-ѳтъ однакѣ Рада мѣста Львова не хотѣла ѳтповѣсти сѣму розпорѣдженю, уповажаяєса Радѣ школьнѣи мѣстоу зановати тую школу на власну руку на коштъ львовской громады. Зѣ одной стороны тїшатъ насъ рѣшимѣсть, ѳтъ яко мабутъ въ перѣе выступати мнїстерство просвѣты и кр. Рада школьна въ руской сѣравѣ. Зѣ другой стороны маємо надѣю, що Рада мѣста Львова не буде потребувати великой принуждѣ, чтобы рускїи паралѣльнѣи клѣмъ при ѳтаговой школѣ им. Парамѣнѣча переимѣнѣти на школу самоѳтѣнѣи ѳтъ окремоу управѣю. Се результѣтує зѣ самого заснованя рускихъ паралѣльнѣвъ. Прѣвзорїя клѣчатѣя, школярѣ рускїи ѳуть, Русинамъ львовскимъ прїослужує право посѣдѣти руску школу, а болѣшьѣ члѣновѣ Радѣ мѣской не має права зачислатися до табору ѳтаннѣчѣвъ краковскихъ, то и рѣхуючѣ до сытъ лѣнѣи. Бѣвъ потребѣи про-то накладує „Dziennik Polski“ до ѳпозицїи противъ справедливыхъ жадањъ Русинѣвъ львовскихъ та ще при тѣмъ вѣннѣвъ заолугу заснованя рускихъ паралѣльнѣвъ клѣвъ д-ру Гольдманови, бо якъ зѣвѣтѣно, ухвалѣла Рада мѣска одноголѣсно ѳткрыти тѣ паралѣльнѣи на вносенє проє. Ан. Вахнянина при бюджетной роспѣравѣ въ 1884 р., а пѣвнѣннѣе арѣклає рекурроу до трибуналу административного противъ розпорѣдженя мнїстерства.

Про непокоѣ межѣ Мазурами

пишуть до „Now. Reformat“ зѣ днѣ 21 цвѣтнѣи зѣ пѣдъ Ляндту: Господаръ зѣ Глухова заявлявъ корреспондѣнту, что вѣдѣти, будѣ-то быши на-

ОПОВѢЩЕНІЕ.

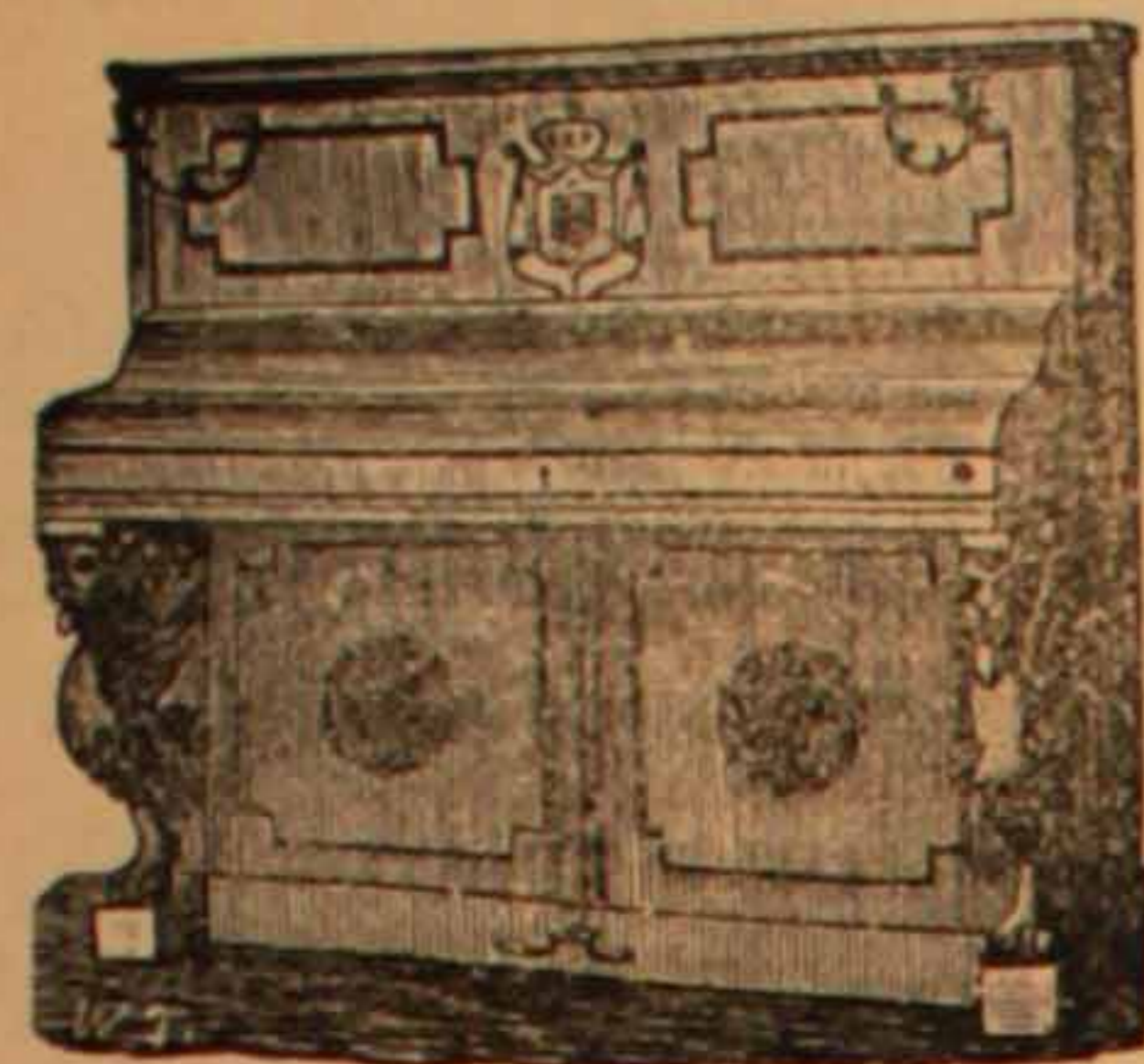
Понеже знаю, що Высокопозважаній отць духовній уряджують при церквах хоры, протю поручаю мою ФАБРИКУ ГАРМОНІОНЪ (або ФИСГАРМОНІОНЪ) ДО УЧЕНЯ СПѢВУ.

Высокопозважаній п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до руской гимназіи у Львовѣ инструментъ мого výroбу и може дати Высокопозважанымъ Отцямъ Духовнымъ о томъ дуже пожиточномъ инструментѣ найліпшу інформацію.

Цѣна тыхъ инструментѣвъ бѣтъ 70 зр. а. в. и выше. Дае такожъ на раты. 1872 76—? Съ поважаньемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,

властитель первой въ Галичинѣ фабрики органѣвъ и гармоніонѣвъ у Львовѣ, ул. Хоружина ч. 9.

Глядаєся учительки

на село до початковои науки дѣтей. Ближайшій інформація подати о. Володимиръ Петрушевичъ у св. Юра.

ГИГИЕНИЧНЫЙ МЕДОВНИКЪ

Л. ЧИНЬСКОГО въ Ярославѣ,

есть послѣ численнихъ признань и лікарскихъ свидѣствъ найбѣйшимъ дѣтскимъ средствомъ въ недугахъ слабого травленія якъ эгзагъ, диспепсія, браку асцитгу, при: отбываню, геморродахъ, малокровности и многихъ другихъ.

Цѣна за штуку 20 кр.

Можна набути у всѣхъ аптекахъ и торговалхъ. 1603 7—50

Щобы выступити противъ всякой обманѣ анонсовою спекуляціею бы розсылати всякія товары гумовы, апапавѣкъ, динами, шовковика, пана Беренфельда, такожъ и высокопозважанымъ отцямъ приватнымъ по стальны цѣнахъ фабричныхъ за попередимъ ниемъ готѣвки зельзницю або за послѣдлатюю постоною.

Диванки Викторія, съ взорами зѣвратъ або дѣвѣтъ ар. 2-80, Викторія обрусъ съ френцзлами, найновѣйшій взоръ ар. 2-20 и 3-40, Викторія покраивала на дѣвѣ ар. 3-20 и 4-20, Гарнитуръ гобелитуръ Викторія, такожъ 2 дѣвѣла и 1 обрусъ ар. 7-50 и 10. — Заслоны Викторія, складающійся зъ 2 довгихъ крыль съ бордюрами, одною драперіею съ двома подержками, съ френцзлами Цѣна бкно ар. 3-50, 4-50 Правдній всѣдній обрусъ шенильовый, ар. 5— и 7—.

Смирненскій портіеръ шенильовый, новѣсть до заслонъ за штуку ар. 9—, тунетанскій взорець ар. 4—, — Правдній заслоны Мекка ар. 6-50 и 8-50 — Коцы на постѣль для службы ар. 2-50 и 3—.

Фланельовый дѣвѣла ар. 5— и 6— кашмировый въ всѣхъ барвахъ, сшиты найліпшимъ шиеюномъ ар. 4-60. Нормальній дѣвѣла послѣ системы проф. Стера, ар. 12-товный ар. 3-25, найтяжшой дубль якости ар. 6-30, Стебновій дѣвѣла ар. 8-50. При замовленю заслонъ, обрусѣвъ и дѣвѣла подаєне пожеланю барвы.

Конкуренція обманѣ коньскими дергами. Фабрика дергъ Викторія предкладає на переборъ обманѣ конкуренціи величезній, широкій и дуже грубій не до зницяна Викторія съ 6 пестрыми пасками модными за штуку лишь по ар. Таки самы 190 см довгій и 130 см широкій ар. 1-60, найтяжшой дубль ар. 1-90. Та дерги можна такожъ уживати замѣсть коньскыхъ постѣль.

П. Т. Панамъ властителямъ коньскыхъ дергъ Викторія, ручаємо нашъ спеціальный вырѣбъ коньскыхъ дергъ Викторія, жовтымъ тломъ и съ осьми пестрыми дѣвѣлами въ паски за штуку ар. 2-60, найтяжшой якости ар. 3-50.

Спеціальность въ правдо англійскыхъ дергахъ до подорожи съ правдою англійскыхъ тигрисовой кожы, можна ужити такожъ на возы и санѣ, цѣна за штуку ар. 8-50 и ар. 9-50. Правдній англійскій дѣвѣла ар. 1-90. При замовленю заслонъ, обрусѣвъ и дѣвѣла подаєне пожеланю барвы.

Звертаю покorno увагу моихъ высокопозважаныхъ П. Т. Панамъ, что маю выключное заступство нововынайденныхъ коньскыхъ дергъ Викторія, ручаємо нашъ спеціальный вырѣбъ коньскыхъ дергъ Викторія, жовтымъ тломъ и съ осьми пестрыми дѣвѣлами въ паски за штуку ар. 2-60, найтяжшой якости ар. 3-50.

Спеціальность въ правдо англійскыхъ дергахъ до подорожи съ правдою англійскыхъ тигрисовой кожы, можна ужити такожъ на возы и санѣ, цѣна за штуку ар. 8-50 и ар. 9-50. Правдній англійскій дѣвѣла ар. 1-90. При замовленю заслонъ, обрусѣвъ и дѣвѣла подаєне пожеланю барвы.

Замовленя треба высылати до генеральной агентуры Export-Victoria-Waaren-Compagnie E. M. Bernfeld, Wien, I, Salzgras 3. Агентуры филиальны: Парижъ, Лондонъ, Берлинъ, Нью-Йоркъ, Гамбургъ и Константинополь. 1561 30—?

5 килевъ БОЧѠВКИ ВИНА поручає

ТОРГОВАЯ ГЕГЕЛЯЙСКО-ТОКАЙСКИХЪ ВИНЪ К. Ф. ПОПОВИЧ 1545 (12—54) ВЪ ТЕРНОПОЛИ

1 бочѠвка Гегеляйского столового 2 ар. 1 " Гегеляйского столового лучшешоной якости 2 ар. 30 кр. и 2 " Гегел. стол. ароматичнаго 2-70 ар. 1 " Самородного вытравнаго 4 ар. 1 " Ермелеки-Бакаторъ стол. 2 ар. Червоной вина: 1 бочѠвка Vizontai 2 ар. 1 бочѠвка Vizontai старе 3 ар.

Повыоме наведеній цѣны розумѣются съ бочѠвкою окованюю желѣзными обручями плаченымъ портомъ почтовыхъ, такъ што оклонный отбаратель жадныхъ больше не поноситъ. Купивши вина особито тѣмъ продуцентѣвъ ручаємо здоровя добра, крѣпкый и лучшій вина въ Вершецѣ, и просятъ окаяві замовленя.

Концѣсионане заведење публичныхъ послугачѣвъ МИХАИЛА ВАЛИХЕВИЧА при площади Галицкой ч. 7 у Львовѣ

поручаєся Поважаной П. Т. Публицѣ и би ласкавымъ вырѣбъ дамъ до всякой послуги публичной, якъ: до перевозеня мебѣль, знаярѣбѣ домовыхъ при перепроваджуваню, опакованя такъ мебѣль, якъ такожъ и всѣлякихъ иншихъ предметѣвъ, высыланя товарѣвъ на зельзницѣ и доставы зъ зельзницѣ.

Дѣяльність ту выконуєся власными прирадами до того умисно удержуванямъ. За всяку роботу порученю заведеню, ручаєся не только власною фирмою, але крѣмъ сего и кавціею, зложенною въ Магистратѣ мѣста Львова.

Выказы порожныхъ помешканъ удержуются отло и безплатно въ заведеню до перегляду. 1591 5—6 Пѣдъ управою Фаветинна Бѣлка.

Выдаєць и редакторъ Иванъ Белой.

Зъ друкарнѣ Тов. и подѣ зар. К. П.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручає 1563 143—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрышку. Цѣна одной пакки 20 кр. За опакованье и посылку почтою чиолитоя 10 кр.

Якъ заводити Правды на ладъ закомарской Правды?

Розказавъ Данило Тянякевичъ, духовный Закомагя. Накладомъ „БатькѠвщины“. Цѣна 10 кр., а почгою 12 кр. Дѣстати можна черезъ редакцію „БатькѠвщины“.

Нотарь въ мѣсточку

пошукує вправленого конципиента и писаря. Близша вѣдомѣсть въ Редакціи „Дѣла“.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галиц.

Акцій. Банку Гипотечного купує и продає

всѣ эффекты и монеты пѣдъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечный и 5% Листы Гип. преміованій

котрѣ пѣбли закона зъ дня 2 Липня 1868 (Днев. з. л. XXXVIII. Ч. 93) и найвышшой постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталѣвъ фюдовыхъ, пушлярныхъ, кавціи супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можно въ сый Конторѣ получить. (до вылосованя съ 10% премією т. е. по 110 за 100) Всѣ припорученя зъ провинціи выконуются безъ проволоки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякой провизии.

Признану загально найлучшу

Масу до запусканя пѠдлогѣ

поручають

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ. 1584 48—0

Перепродучивъ даємо отповѣдній работъ.

ВЕЛИКА ГРОШЕВА ЛОТЕРІЯ.

500.000 МАРОКЪ

пѣдає яко найбѣльшу выграву въ найшоловнѣйшомъ случаетъ найновѣйша велика державою Гамбурга гарантована лотерія грошева.

Спеціально-же: 1 Прем. а М. 300.000 1 выгр. а М. 200.000 2 " 100.000 1 " 90.000 1 " 80.000 1 " 70.000 2 " 60.000 1 " 60.000 2 " 50.000 1 " 30.000 3 " 20.000 5 " 15.000 26 " 10.000 56 " 5.000 106 " 3.000 253 " 2.000 512 " 1.000 818 " 500 31720 " 145 16990 " 300, 200 150, 124, 100, 94, 67, 40, 20.

Найновѣйша, высокимъ правительствомъ державнымъ въ ГАМБУРГѢ дозволеня и цѣлымъ екарбомъ державнымъ гарантована лотерія грошева мас 100000 лосѠвъ, зъ котрыхъ 50.500 певно выграють. Цѣлый капиталъ приходящій до лосѠваня выносить

9,500.000 Марокъ.

Ся грошева лотерія отначася особливо тымъ догоднымъ урядженемъ, що всѣ 50.500 выграній, котрѣ суть выписаніи въ пѣбочѣ стоячѣй табели, приходять до певного порѣшеня вже въ кількохъ мѣсяцяхъ въ сѣмюхъ до собѣ постепенно поступающихъ класкахъ.

Головна выграва першомъ класкѣ выносить 50.000 марокъ; збѣльшася оттакъ въ другѣй класкѣ на 60.000, въ третѣй на 70.000, въ четвертѣй на 80.000, въ пятѣй на 90.000, въ шестѣй на 100.000 а въ сѣмѣб есентуально на 500.000, спеціально же на 300.000, 200.000 марокъ и т. д.

Продажъ оригинальныхъ лосѠвъ сѣи грошевой лотерии повѣрено подписаному домови торговельному а воѣ тѣ, што хотять выграти участь въ закупнѣ оригинальныхъ лосѠвъ, звѠдять сѣ своими замовленями отвѣтися просто до сего-жѣ дому.

Поважаныхъ замовляющихъ проситя долучити припадающій сумы въ австр. банкнотахъ або марнахъ почтовыхъ до замовленя. Можна такожъ посылати грошѣ наказанями почтовыми, на бажанье выконуются такожъ припорученя за посылантою.

До тягненя выграномъ першомъ класкѣ кошуге

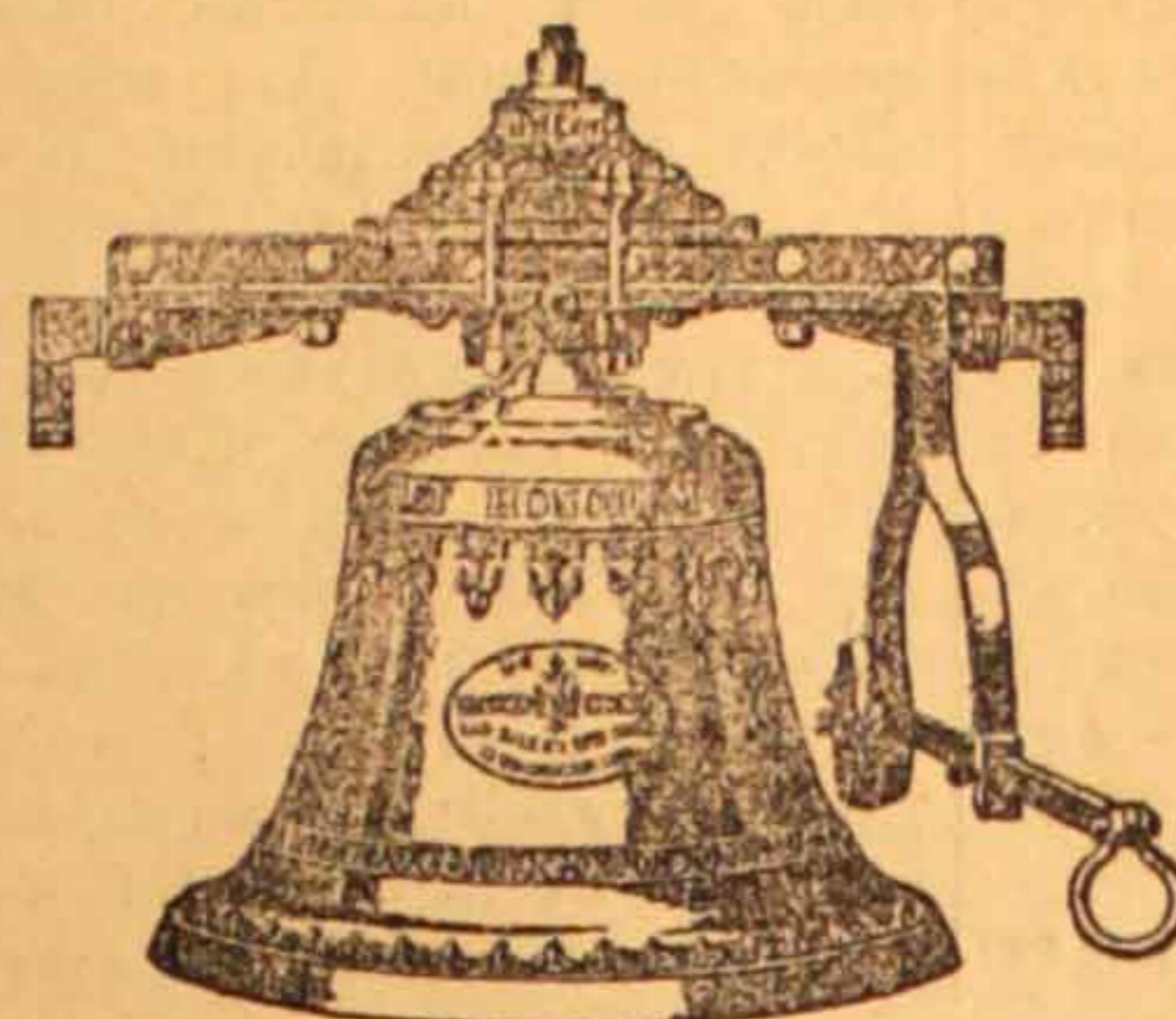
1 цѣлый лосѠ оригинальный ар. а. в. 3.50 кр. 1 половина лосу оригинальн. ар. а. в. 1.75 кр. 1 четверть лосу оригинального ар. а. в. 0.90 кр.

Каждый получить на руку оригинальный лосѠ рассмотренный гербомъ державнымъ а рѣвночасно и урядовый паянъ лосѠваня, зъ которого видко воѣ блѣшій повѣсеня. Заравъ до тягненя получатъ каждый беручій участь урядову листу выграныхъ, рассмотрену гербомъ державнымъ. Выплата выграныхъ сѣдѣе послѣ плану ретельно и пѣдъ гарантією державы. Наколѣ-бѣ дожидаемо получателемъ лосѠвъ планъ лосѠваня, то мы радо готовъ недогоднѣй лосѠмъ перездъ тягненемъ назавдъ зѣвати а отдѣти получены за нихъ суму. На бажанье выписываются урядовѣй планъ лосѠваня на перездъ даромъ. Щобы мы могли великѣй замовленя старанно выконати, то просимо высылати ихъ янѣ найкортше, на каждый случай однакѣмъ перездъ 1606 1—2

30. цѣвтя 1886

VALENTIN & Comp. Bankgeschäft Hamburg.

Ц. к. придворна лярня дзвонѠвъ П. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадѣ

дешево при найвыгоднѣйшихъ уловіяхъ заплаты. Гармоничный склады до престолѣвъ съ сильными и голоосными дзвѠночками.

Зъ альпакъ: съ 4 дзѠн. по 14 зр., съ 8 дзѠ. по 11 зр. Зъ мѠлжу: „ 4 „ „ 10 „ „ 3 „ „ 8 „ Гармоничный склады до закритій съ 4 дзѠвками и съ првкрашенными рамами зъ кованого зельза по 25 зр. 1561 8—24

Отзначеня: Выстава вѣденска 1873, два медалѣ за поступъ за складъ дзвонѠвъ для вѣденской Votivkirche 260 сотнарѠвъ ваги. Выстава промысл. у Вѣднѣ 1880 зол. медалъ.

Заложена 1838. Доставила 4151 дзвонѠвъ, 1,127.700 кильогр. ваги. Зъ сего до Вѣдѣа для 31 церквей 83 штукъ дзвонѠвъ 86.069 кильогр. ваги разомъ и 2 дзвонѠвъ до годинничковъ для нового ратуша 3345 кил. ваги.

МАГАЗИНЪ ПОРЦЕЛЯНЫ и СКЛА ЕД. ГЕБГАРДТА

у Львовѣ, пляцъ Маріяцкій ч. 7.

поручає въ найбѣльшомъ выборѣ и зъ перворядныхъ жерель

Сервисы столовы, гербатнѣй и кавовѣй.

Скло кришталево, рѣзане, гравироване, тонко, муселинъ и гладке звычайно.

Сервисы првкрашенѣ до вина, пива и ликѠрѠвъ.

КѠшѣ и тарелѣ на тѣста и овочѣй.

КѠшѣ на сырѣ и масло и Сервиски на оцѣтъ и оливу въ оправѣ зъ дерева и металлу бѣтъ ар. 1 до 250 а выше.

Селадѣ комшовый Сѣрѣбла хиньского и альпакѣ зъ найбѣльшой ремолованой фабрики Конреца у Вѣднѣ.

Цѣны фабричный хиньского сѣрѣбла: 1613 4—5

1 тузнѣй поживѣ и видокъ столовыхъ ар. 31 и 32,50. 1 " " десертныхъ ар. 24 и 25,50. 1 " ложокъ столовыхъ ар. 16 и 17. 1 " ложочекъ до кавы ар. 8 и 8,50.

Тягненье вже въ Суботу

Kincsem по 1 зр. 11 лосѠвъ 10 зр. лосы

Головна выграва гѠтѠвкою

50.000 зр.

10.000 зр., 5.000 зр. по от-20% 14788 выгран. трученю гѠтѠвкою.

Кинчемъ-лосы дѣстати можна:

Въ бюрѣ лотерійномъ угѠрсного Jockey-клубу, Будапештѣ, Waltznergasse 6.